Safet Suljić

VALENTINOVO

-DAN ZALJUBLJENIH-

– PAGANSKA OSTAVŠTINA I NEVJERNIČKA TRADICIJA –

2015

Izražavamo najiskreniju zahvalu svakom onom ko na bilo koji način doprinese distribuciji ove knjige. Neka ga Allah Uzvišeni nagradi za njegov iskren trud.

U slučaju da imate bilo koju korekciju, komentar ili sugestiju u vezi ove publikacije, javite nam se na sljedeću adresu: info@et-taqwa.com

Izdavač:

ET-TAQWA WEB PUBLISHING

e-mail: info@et-taqwa.com
et-taqwa@hotmail.com

web page: www.et-taqwa.com

DAN ZALJUBLJENIH

– PAGANSKA OSTAVŠTINA I NEVJERNIČKA TRADICIJA –

Safet Suljić

Napisao:	**Safet Suljić**
Recenzija:	___________
Redaktor:	**Safet Suljić**
Lektor:	___________
DTP:	**Ebu Talha**
Dizajn:	**Ebu Talha**
Izdavač:	**ET-TAQWA**

1436/2015

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

UVOD

Zahvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova, i svjedočim da nema drugog istinskog božanstva sem Allaha Jedinog, Koji nema sudruga, i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i poslanik, neka je na njega salavat i selam, te Allahov bereket kako na njega, tako i na njegovu porodicu, prijatelje i sve one koji ih slijede u dobru do Sudnjega dana.

A zatim:

Uzvišeni Allah nam je odabrao islam kao vjeru, kao što je rekao Uzvišeni: ***Allahu je prava vjera jedino-islam.*** (Sura Ali-Imran 19.)

A onaj koji želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati. (Sura Ali-Imran 85.)

Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: **„Tako mi Onoga u Čijoj je ruci Muhammedova duša, neće za mene čuti jevrej, niti kršćanin, a da neće biti stanovnik Vatre ako umre a ne povjeruje u ono sa čime sam poslat.“** (Bilježi Muslim 153.)

Sve postojeće vjere u današnjem vremenu, osim islama, su neispravne i ne vode do Uzvišenog Allaha. Naprotiv, one ne povećavaju čovjeku osim udaljenost od Njega

Slavljenoga i Uzvišenoga, shodno tome koliko ima stranputice u njima.

Obavijestio nas je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, da će neki od pripadnika njegova ummeta slijediti Allahove neprijatelje u nekim njihovim obilježjima i navikama, a to se prenosi u hadisu Ebi Seida el-Hudrija, Allah bio s njim zadovoljan, koji prenosi od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: **„Zaista ćete slijediti običaje onih prije vas pedalj po pedalj, i lakat po lakat. Kada bi ušli u gušterovo gnijezdo i vi biste to učinili slijedeći ih.“ Ashabi rekoše: „O Allahov poslaniče, (je li misliš) jevreje i kršćane?!“ Reče: „Pa koga drugog!”** (Bilježi ga el-Buhari)

Prenosi se u hadisu od Abdullaha ibn Omera, radijallahu anhuma, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „**Moj ummet će se naći ono što je našlo kod sinova Israilovih, potpuno isto. Čak kada bi se našao neko od njih ko je javno općio sa svojom majkom, našao bi se isti takav i u mom ummetu.“** (Bilježi el-Hakim, 1/129.)

I zaista se je obistinilo ono o čemu nas je obavijestio Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, tako da se u skorije vrijeme u mnogim islamskim zemljama, raširilo to da veliki broj muslimana slijedi Allahove neprijatelje u mnogim njihovim običajima i ponašanju, oponašaju ih u nekim njihovim obredima te slave njihove praznike.

Ovo se je desilo kao rezultat materijalnog procvata, i dugogodišnjeg napretka kojeg je Allah omogućio čovječanstvu, a to je bio i razlog velikog odskoka zapadnih, kršćansko-sekularističkih zemalja, u skorijoj prošlosti, što je bilo direktno iskušenje mnogim

muslimanima, posebno nakon slabljenja imana u njihovim srcima i rasprostranjenosti neznanja o šerijatskim propisima.

A ono što je povećalo ovu nesreću jeste Medijski procvat među mnogim narodima, tako da su se počela prenositi nevjernička obilježja i običaji, uljepšani i nakićeni, bilo glasom ili uživo putem slike, iz njihovih sredina u muslimanska područja koristeći pri tome satelitske kanale ili internet mreže, tako da su time bili zavedeni mnogi muslimani.

Posljednjih godina se raširila jedna stvar među muslimanskom omladinom, bilo muškarcima ili ženskim osobama, koja ne obećava ništa dobro, a izražava se u oponašanju kršćana u obilježavanju Dana ljubavi (ili Dan zaljubljenih).

To biva uzrokom da se oglase daije i islamski učenjaci pojašnjavajući šerijatski propis toga djela, želeći time dati savjet vraćajući se Allahu, Njegovu poslaniku, nadređenima od muslimana i njihovim običnim masama, tako da bi musliman imao jasnu predstavu o tome i da ne bi zapao u nešto što može naštetiti njegovoj akidi (vjerovanju) kojom ga je Allah obdario.

Ovo je kratki prikaz porijekla ovog praznika, njegovog cilja, te koja je dužnost muslimana naspram njega.

POVIJEST DANA LJUBAVI

Dan ljubavi se smatra praznikom Rimljana koji su bili pagani. Mnogoboštvo (paganstvo) je imalo glavnu ulogu u rimskom vjerovanju u vremenu prije sedamnaest stoljeća. Ovaj praznik je predstavljao izražavanje rimsko-paganskog razumijevanja božanske ljubavi. O ovom prazniku su postojale legende koje su Rimljani prenosili s generacije na generaciju, a zatim ih u tome naslijedili kršćani. Od najpoznatijih legendi jeste:

PRVA LEGENDA:

Rimljani su vjerovali da je Romul osnivač grada (Rima) zadojen jednog dana od vučice od koje je naslijedio snagu i oštroumnost.

Povodom toga Rimljani su obilježavali ovaj događaj polovinom mjeseca februara svake godine, a pri tome su pravili velike fešte. Od njegovih obilježja jeste da su klali u tom danu psa i kozu, a zatim bi dvojici mladića premazivali mišiće na tijelu krvlju tog psa i koze, zatim bi saprali krv mlijekom, a na kraju bi krenula povorka predvođena tom dvojicom mladića obilazeći ulice grada. Ova dva mladića bi imala dva komada kože kojom bi mrljali svoje butine, dok bi ih rimljanke dodirivale iz ubjeđenja da im to otklanja i liječi neplodnost.

VEZA IZMEĐU SVEŠTENIKA VALENTINA I OVOG BLAGDANA

Sveštenik Valentin je ime koje se veže za dvojicu ljudi koje je žrtvovala kršćanska crkva. Neki kažu da se radi o dva različita čovjeka, dok drugi smatraju da je riječ o jednoj osobi, koja je umrla u Rimu nakon mučenja od strane vojskovođe Klaudija, 296. G.n.e. Nakon toga je 350. G.n.e. sagrađena crkva u Rimu na mjestu kojem je umro, radi vječne uspomene na njega.

Nakon što su Rimljani prihvatili kršćanstvo, zadržali su obilježavanje ovog praznika kao Dana ljubavi, o kome smo govorili, stim da su prenijeli njegovo značenje sa paganskog koncepta božanske ljubavi na drugi koncept, a to je koncept 'mučenika ljubavi', kojeg predstavlja sveštenik Valentino, pozivač u mir i ljubav, koji je na tom putu dao svoj život, po njihovom mišljenju.

Ovaj praznik se takođe naziva i Dan zaljubljenih, a sveštenik Valentin je smatran kao zagovornik zaljubljenih i njihov čuvar. Od njihovih neispravnih ubjeđenja po pitanju ovog praznika jeste da su popisivali imena svih djevojaka koje su bile u godinama udaje na male papiriće, a zatim bi ih stavljali u jednu posudu, nakon čega bi bili pozvani mladići koji su takođe bili za ženidbu, te bi svaki od njih izvlačio po jedan papirić i ona čiji papirić bude izvučen on bi joj se stavljao na uslugu godinu dana, kako bi svako od njih isprobao ponašanje druge strane, nakon čega bi stupali u brak, ili bi vraćali stvar na početak iduće godine za isti praznik.

Što se tiče crkvenih ljudi, ova stvar ih je uznemiravala i smatrali su ovaj praznik nečim što uništava moral mladića i djevojaka, tako da je proglašen zabranjenim u Italiji, tamo gdje je bio najrasprostranjeniji, jer je ona predstavljala svetu rimsku zemlju, a zatim je postala centrom od centara kršćanstva.

Ne zna se pouzdano kada je ponovo zaživio kao praznik. Same kršćanske predaje po ovom pitanju se razilaze, međutim neki izvori navode da su Englezi obilježavali ovaj praznik još od petnaestog stoljeća nakon Krista, da bi se u osamnaestom i devetnaestome stoljeću u nekim od zapadnih zemalja, po nekim prodavnicama raširila prodaja malih knjižica pod nazivom *Valentinova knjiga*, koja je u sebi sadržavala neke od ljubavnih stihova, za one koji bi željeli da pošalju čestitku svojoj voljenoj, te neki od prijedloga kako pisati ljubavna i dirljiva pisma.

DRUGA LEGENDA:

Ova legenda se svodi na to da su Rimljani u svom paganskom periodu obilježavali praznik pod nazivom Lubrikov praznik. To je bio paganski blagdan koji se spominje u već prije navedenoj legendi. U njemu su prinosili žrtve svojim božanstvima mimo Uzvišenog Allaha, smatrajući pri tom da ih ta božanstva štite od nedaća, te da čuvaju njihovu stoku od vukova.

Nakon što su Rimljani prihvatili kršćanstvo poslije njegovog širenja, te za imperatora postavili Klaudija drugog u trećem stoljeću nakon Krista, on je zabranio svojoj vojsci da se žene, kako ih ženidba ne bi odvraćala

od ratova koje je vodio. Međutim, ovom dekretu se je usprotivio sveštenik Valentin i počeo obavljati tajna vjenčanja vojnika. Nakon što je saznao za to, imperator je naredio da ga pritvore, a zatim ga osudio na smrtnu kaznu.

TREĆA LEGENDA:

Ova legenda se svodi na to da je pomenuti imperator bio idolopoklonik, te da je Valentin bio pozivač u kršćanstvo, ali imperator je pokušao da utiče na njega ne bi li promijenio vjeru i postao mnogobožac i sljedbenik rimske vjere. On ustrajao na kršćanskoj vjeri, zbog čega je bio pogubljen na tom putu 14. Februara, 270. G.n.e., u noći rimsko-paganskog praznika 'Lubrikov praznik'.

Nakon što su Rimljani prihvatili kršćanstvo ostali su privrženi paganskom prazniku (Lubrikovom), s tim što su ga povezali s danom smrti (Valentina), oživljavajući pri tome sjećanje na njega, jer je on poginuo na putu ustrajnosti u kršćanstvu, kako se navodi u ovoj legendi, ili zato što je poginuo čuvajući zaljubljene i vjenčavajući ih kako to navodi druga legenda.

OBREDI OVOG PRAZNIKA - VALENTINOVA

Od njegovih najistaknutijih obreda su:

1) Izražavanje radosti i sreće, kako se to čini i u drugim važnim blagdanima.
2) Međusobno poklanjanje crvenih ruža, da bi se iskazala ljubav, kako su to činili i Rimljani prema svojim paganskim božanstvima mimo Uzvišenog Allaha, dok su

to kršćani činili među voljenim i voljenom, zato se i naziva kod njih 'Dan zaljubljenih'.

3) Dijeljenje čestitki povodom tog praznika, a na nekim od njih se nalazi slika 'kupidona' , dječaka koji ima dva krila, luk i strijelu. On je predstavljao boga ljubavi kod rimsko-paganskog naroda, neka je uzvišen Allah visoko iznad onog što Mu pripisuju.
4) Međusobno razmjenjivanje riječi koje aludiraju na ljubav i zaljubljenost, koje se nalaze na čestitkama, bilo da se to čini putem pjesništva, tekstova ili kratkih poruka, a na nekim od ovih cedulja koje se šalju kao čestitke nalaze se smiješne slike i šaljiv govor, dok često nalazimo da na njima stoji izraz 'Budi Valentin', a to predstavlja kršćansko shvatanje koje je preobraćeno s mnogobožačkog na njihovo.
5) U mnogim kršćanskim mjestima organizuju se dnevne proslave, večernja sijela i zabave, te balovi i plesovi, dok mnogi od njih šalju poklone od kojih su: ruže, bombonjere upućene supružnicima, prijateljima i onima koji su voljeni.

Pomenuta legenda o navedenom prazniku (Dan zaljubljenih) i njegovim karakteristikama nije od stvari koje bi u osnovi zanimale razumna čovjeka, a da ne pominjemo muslimana koji istinski robuje samo Allahu, zato što paganske legende kod ova dva naroda (Rimljana i kršćana) su mnogobrojne kao što je poznato svakom ko ima uvida u njihove knjige i istoriju.

Međutim dosadašnje izlaganje navedenih legendi ima za cilj obrazloženje suštine ovog praznika zavedenim neupućenim muslimanima, zato što su počeli obilježavati ovaj praznik slijedeći u tome zalutali narod, kršćane, sve

dok nisu mnogi od muslimana, nažalost, počeli miješati između zapadne tehnologije i zapadnih legendi, između razuma i izmišljotina, uzimajući sve što dođe od kršćansko-sekularističkog Zapada, pa makar se radilo i o legendama koje se nalaze u njihovim knjigama ili pripovjetkama koje su navodili njihovi sveštenici.

Ovo je dovelo do tolikog neznanja pojedinih koji se pripisuju islamu, da nas pozivaju u neophodnost prihvatanja kršćanskih legendi i izmišljotina, pod izgovorom kako smo mogli od njih uzeti automobile, avione i tehniku. Ovo je od loših posljedica vesternizacije i oponašanja, koji ne dozvoljava onom mu podlegne da uvidi razliku između onog što je korisno od onog što je štetno. Ova pojava[1] ukazuje na nipodaštavanje razuma kojim je Allah uzdigao čovjeka nad ostalim živim stvorenjima, te ukazuje na suprotstavljanje vjeri čijim pridržavanjem i pozivanjem u nju je počastvovan musliman. Ova pojava nam ukazuje na to da se musliman utapa u kjafira i njegove nevjerničke prljavštine, i da gubi svoju ličnost i neovisnost. Upravo to predstavlja duhovni poraz i kompleks niže vrijednosti, i ljubav prema slijeđenju onoga ko je (trenutno) materijalno jači, bilo u dobru ili zlu, lijepom ili ružnom, pohvalnom aspektu njegove civilizacije ili onome što je manjkavo, bez razdvajanja između te dvije strane. Upravo u to pozivaju mnogi sekularisti, koji su sebe duhovno porazili, a zatim Ummet iznevjerili.

[1] Oponašanje kjafira u proslavljanju njihovih praznika. (op. rev.)

SAŽETAK:

Prvo: Da ovo predstavlja vjerovanje Rimljana idolopoklonika, koji su ovaj praznik smatrali božanskom ljubavlju prema kipovima koje su obožavali mimo Uzvišenog Allaha. Pa ko bude obilježavao ovaj praznik takav slavi povod uzdizanja kipova, te robuje nekom drugom mimo Onog Koji Jedini zaslužuje robovanje, a to je Stvaralac Slavljeni i Uzvišeni, koji nas je upozorio na širk, i na puteve koji vode ka njemu. Rekao je Uzvišeni Allah, obraćajući se Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem: ***A tebi, i onima prije tebe objavljeno je: „Ako budeš druge Allahu pridruživao, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti." Nego Allahu jedino robuj i budi zahvalan!*** (Sura ez-Zumer 65-66.) I propisao je Uzvišeni da onaj ko umre, a pri sebi ima širka koji izvodi iz vjere, neće osjetili ni miris Dženneta. Naprotiv, takav će biti vječno u Vatri, kao što kaže Uzvišeni Allah: ***Allah sigurno neće oprostiti da Njemu druge pridružuju, a oprostiće kome On hoće ono što je manje od toga. A daleko je zalutao onaj ko smatra da je Allahu neko ravan.*** (Sura en-Nisa' 116.)
I rekao je Uzvišeni na jeziku Isaa, alejhisselam, kada se obratio narodu svom: ***Ko druge Allahu smatra ravnim, Allah će mu ulazak u džennet zabraniti i boravište njegovo će Džehennem biti; a nevjernicima neće niko pomoći.*** (Sura el-Maida, 72.) Stoga je dužnost opominjati na širk i na ono što vodi ka njemu.

Drugo: Povezanost nastajanja ovog praznika kod Rimljana je vezana za legende i izmišljotine koje zdrav razum ne prihvata, a kamoli razum jednog muslimana koji vjeruje u Uzvišenog Allaha i njegove poslanike, neka je na njih selam.
Pa da li zdrav razum može prihvatiti da je vučica dojila osnivača grada Rima, a zatim ga obdarila snagom i

oštroumnošću, pored toga što u ovoj legendi ima stvari koje se suprotstavljaju islamskom vjerovanju, jer onaj koji daje snagu i oštroumnost je Gospodar Slavljen neka je On, i Uzvišen, a ne mlijeko neke vučice.

Također, što se tiče druge legende, u kojoj se navodi da su Rimljani povodom ovog praznika prinosili žrtve svojim božanstvima kojima su robovali mimo Uzvišenog Allaha, a sve iz ubjeđenja da im ta božanstva otklanjaju nedaće i čuvaju njihovu stoku od vukova. Pa to ne može prihvatiti zdrav razum koji zna da kipovi ne mogu nanijeti štetu niti donijeti korist, dodajući još na to da u ovoj stvari ima širka koji izvodi iz vjere.

Pa kako neko razuman da prihvati obilježavanje praznika koji je vezan za ovakvu legendu i izmišljotinu, a kamoli još da je musliman kojeg je Uzvišeni Allah obdario upotpunjenom vjerom i ispravnim vjerovanjem?

Treće: Od odvratnih obreda povodom ovog praznika je klanje psa i koze, te mazanje mladića tom krvlju, a zatim sapiranje te krvi mlijekom. To je stvar od koje bježi zdrava ljudska priroda, a niti je prihvata zdrav razum. Kako da onaj koga je Allah opskrbio zdravom ljudskom prirodom, te mu dao zdrav razum, a zatim ga uputio jedinoj ispravnoj vjeri da obilježava 'Dan zaljubljenih' u kojem se odvijaju ove odvratne stvari?

Četvrto: Povezanost sveštenika Valentina s ovim praznikom kao i njegovo nastajanje i uzrok je stvar oko koje se razilazi, naprotiv neki izvori čak sumnjaju u postojanje ovog sveštenika i smatraju ga legendom koja nema veze sa stvarnošću. A kršćanima je bilo najpreče da ne prihvataju ovaj paganski praznik kojeg su naslijedili od rimsko-paganskog naroda, naročito što je

njegovo vezanje za jednog od njihovih sveštenika stvar koja u sebi nosi sumnju. Ako je ova stvar bila pokuđena kršćanima koji su promijenili svoju vjeru i iskrivili svoje knjige, pa onda je još preče i gore za nekog od muslimana da obilježava ovaj dan.
A ako bi čak i bilo istina da je ovaj dan praznik povodom ubistva sveštenika Valentina koji je ustrajao na kršćanstvu, pa šta mi imamo s njim, i koja je to veza muslimana s tim?!

Peto: Crkveni ljudi su se pobunili protiv ovog praznika i onoga što proizlazi iz njega, od nereda i razvrata mladića i djevojaka, tako da je ukinut u Italiji koja je centar kršćanskih katolika. A zatim je nakon toga ponovo uveden i proširen diljem zemalja Evrope, da bi se odatle rasprostranio u mnogim muslimanskim zemljama. Pa ako su vođe kršćanstva bile protiv njega u svoje vrijeme zbog iskvarivanja njihovih naroda, a oni su još i zalutali, pa onda je obaveza na islamskim učenjacima njegovo razotkrivanje, ukazivanje na propis njegova obilježavanja, kao što je i obaveza na običnim muslimanima njegovo negiranje i ne prihvatanje, te kritikovanje onih koji ga obilježavaju ili prenose od kršćana muslimanima i pridaju mu važnost u islamskim sredinama.
Ovim nas obavezuje naređivanje na dobro, zabranjivanje zla i međusobno savjetovanje na istini, zato što je obznanjivanje zablude i njezino razotkrivanje, te njezino zabranjivanje i kritikovanje stvar koja se tiče muslimanskih masa, svakog shodno njegovom stanju i mogućnostima.

ZAŠTO NE OBILJEŽAVAMO OVAJ PRAZNIK?

Mnogi među muslimanima koji obilježavaju ovaj praznik ne vjeruju u legende i izmišljotine vezane za njega, svejedno da li se radi o rimskim ili kršćanskim, čak većina onih muslimana koji ga slave ne znaju ništa o tim legendama i izmišljotinama. Ono što ih je navelo na njegovo obilježavanje jeste slijepo slijeđenje drugih u tome ili udovoljavanje strastima koje proizlaze iz toga.

Neki od muslimana koji ga obilježavaju govore: „Islam poziva na ljubav i mir, a Dan zaljubljenih je prilika za širenje ljubavi među muslimanima, pa koja je onda smetnja da ga obilježavamo?“

Odgovor ovome je na više načina, od kojih su:

Prvi: Praznici u islamu su ibadet koji približava Uzvišenom Allahu, i oni predstavljaju obilježja ove vjere, te nije poznato u islamu da je nešto obilježeno kao praznik osim: džume, ramazanskog bajrama i kurban bajrama.
Ibadeti su strogo određena stvar od Allaha, i nije dozvoljeno nikom od ljudi da uspostavlja praznike koje Allah nije propisao u vjeri, niti Njegov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Shodno tome, obilježavanje Dana zaljubljenih ili nekog drugog praznika je izmišljotina, novotarija u vjeri, dodavanje na postojeći šerijat i samim tim biva kao nadopuna Uzvišenom i Slavljenom Allahu u vjeri Koju je propisao.

Drugi: Obilježavanje Dana zaljubljenih predstavlja oponašanje paganskih Rimljana, a zatim kršćana sljedbenika Knjige, koji su se poveli za Rimljanima u onome što nije bilo od njihove vjere. Pa ako nam je

zabranjeno da oponašamo kršćane u onome što je u osnovi od njihove vjere, a nije podržano našom vjerom, kako onda da ih slijedimo u nečemu što nije od njihove vjere i u čemu su oni slijedili idolopoklonike?
A što se tiče uopštenog slijeđenja nevjernika, radilo se o mnogobošcima ili sljedbenicima Knjige, to je zabranjeno, svejedno radilo se o oponašanju u njihovom vjerovanju i obredima, što predstavlja najveću opasnost, ili o nečemu što je specifično za njih u ibadetima, ponašanju, i ophođenju kao što su to potvrdili islamski učenjaci, oslanjajući se na Kur´an, Sunnet i koncezus ashaba, Allah bio zadovoljan njima:

1-Od Kur´anskih ajeta je govor Uzvišenog Allaha: ***I ne budite kao oni koji su se razjedinili i u mišljenju podvojili kad su im već jasni dokazi došli - njih čeka patnja velika.*** (Sura Ali Imran 105.), i rekao je Uzvišeni: ***Zar nije vrijeme da se vjernicima srca smekšaju kad se Allah i Istina koja se objavljuje spomene, i da oni ne budu kao oni kojima je još davno data knjiga, pa su srca njihova, zato što je proteklo mnogo vremena, postala nemilosrdna, i mnogi su od njih nevjernici.*** (Sura el-Hadid, 16.), Uzvišeni Allah je upozorio vjernike na slijeđenje stopa onih kojima je data Knjiga, jevreja i kršćana, onih koji su svoju vjeru izmijenili, iskrivili svoje knjige i uveli u vjeru ono što im nije bilo propisano a ostavili ono što im je Uzvišeni Allah naredio.
2-Od Sunneta je govor vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem: „**Ko oponaša jedan narod on je od njih.**“ (Bilježi ga Ahmed, 2/50., i Ebu Davud, br. 4021.) Šejh-ul-islam je rekao: „Najmanje na što ukazuje ovaj hadis jeste zabrana njihova oponašanja, mada njegovo vanjsko značenje aludira na nevjerstvo onog ko ih oponaša, kao

što se navodi u riječima Uzvišenog: ***A onaj ko ih uzme za zaštitnika on je od njih.***“ (*Iktida'us-siratil-mustekim*, 1/314.)
Es-San´ani je rekao: „Pa ako bi oponašao nevjernika u vanjštini i formi uz ubjeđenje da je isti kao on, onda bi učinio kufr, a ako bi to činio bez tog ubjeđenja, onda su se učenjaci po pitanju njega razišli: ima ih koji kažu da je i tada učinio kufr, kao što na to aludira vanjština hadisa, dok drugi kažu da nije počinio kufr, ali treba biti prevaspitan.” (*Subulus-selam*, 8/248.)
3-Što se tiče koncezusa, prenosi ga Ibn Tejmijje da je izrečen o zabrani oponašanja nevjernika u njihovim praznicima još za vremena ashaba, Allah bio zadovoljan njima, a takođe prenosi Ibnul-Kajjim taj koncezus od svih učenjaka. (*Iktida'us-siratil-mustekim*, 1/454., i *Propisi vezani zimmije*, 2/722-725.)
Oponašanje nevjernika u stvarima koje su od njihove vjere, kao što je Dan zaljubljenih, opasnije je od njihovog oponašanja u vanjštini i formi, njihovim običajima i ponašanju, zato što je njihova vjera ili izmišljena ili iskrivljena, a ono što nije iskrivljeno onda je dokinuto, tako da nema ništa od toga što bi moglo približavati Uzvišenom Allahu. Ako je stvar takva, onda je obilježavanje Dana zaljubljenih na prvom mjestu oponašanje idolopoklonika, Rimljana, u njihovom robovanju kipovima, a zatim oponašanje sljedbenika knjige u njihovoj legendi o njihovom svešteniku kojeg su uzdigli na mjesto koje mu ne pripada i u tome prešli granicu. Postavili su ga na mjesto koje ne pripada nijednom čovjeku tako što su ga počeli slaviti i učinili dan posvećen njemu kao blagdan.

Treći: Ono što se shvata danas kao Dan zaljubljenih jeste širenje ljubavi među svim ljudima, bilo da se radi o vjernicima ili nevjernicima, a to se suprostavlja vjeri islamu, ono što pripada nevjerniku od muslimana jeste da budu prema njemu pravedni, da mu ne čine nepravdu, također mu pripada ako nije od onih koji su u ratu s muslimanima i ne pomažu one koji vode s njima rat, da mu čine dobročinstvo, posebno ako su od njihovih bližnjih, radeći shodno riječima Uzvišenog: ***Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vašeg ne izgone - Allah, zaista, voli one koji su pravični.*** (Sura el-Mumtehaneh, 8.) Međutim, pravednost i dobročinstvo prema njima ne obavezuje njihovu ljubav, naprotiv, obavezno ih je prezirati u ime Allaha, radi njihove privrženosti kufru (nevjerstvu) s kojim nije zadovoljan Allah Slavljeni. Rekao je Uzvišeni Allah: ***I On nije zadovoljan da robovi Njegovi nevjernici budu.*** (Sura ez-Zumer, 7.)

Allah je zabranio da volimo nevjernike Njegovim riječima: ***Ne treba da ljudi koji u Allaha i onaj svijet vjeruju budu u ljubavi sa onima koji se Allahu i Poslaniku Njegovu suprotstavljaju, makar im oni, bili, očevi njihovi, ili sinovi njihovi, ili braća njihova, ili rođaci njihovi.*** (Sura el-Mudžadele, 22.)

Šejhu-l-islam Ibn Tejmijje, Allah mu se smilovao, je rekao: „Pa nas je Allah obavijestio da ne postoji vjernik koji voli nevjernike, a onaj koji voli nevjernike nije od vjernika. Njihovo vanjsko oponašanje aludira na ljubav prema njima, pa je stoga zabranjeno.“ (El-Iktida', 1/490.) Također je rekao: „Oponašanje navodi na ljubav,

naklonjenost i štićeništvo u srcu i duši, baš kao što ljubav u srcu navodi na slijeđenje u vanjštini." (*Iktida'us-siratil-mustekim*, 1/488.)
I nemoguće je spojiti ljubav prema Uzvišenom Allahu i onome što on voli, sa ljubavlju prema nevjerstvu i njegovim sljedbenicima u jednom srcu, pa onaj koji Allaha voli prezire nevjerstvo i njegove sljedbenike.

Četvrti: Ljubav koja se podrazumijeva iz ovog praznika, a koju su oživjeli kršćani, je ljubav ašikovanja i razvrata koja nije u granicama dozvoljenog braka.
Rezultat toga jeste: Raširenost bluda i razvrata. Zato su mu se i suprotstavili ljudi iz kršćanske crkve u jednom periodu, i zabranili ga da bi na kraju bio ponovo oživljen.
Većina muslimanske omladine obilježava ga radi strasti koje kroz njega upražnjavaju, a ne iz uvjerenja u istinitost rimljanskih i kršćanskih legendi. Međutim to samo po sebi ne otklanja činjenicu da time oponašaju nevjernike u njihovoj vjeri, što predstavlja veliku opasnost za vjeru jednog muslimana, što na kraju može dovesti čak do nevjerstva onoga ko to čini, ako bi se ispunili uslovi za to i otklonile prepreke.
Muslimanu nije dozvoljeno da uspostavlja ljubavne veze sa ženskim osobama koje su mu zabranjene, jer to predstavlja vrata zinaluku, koji je jedan od velikih grijeha.
Pa onaj od muslimanske omladine koji bi obilježavao Dan zaljubljenih, s ciljem da udovolji nekim strastima ili uspostavi vezu sa ženskom osobom koja mu je zabranjena, takav je naumio učiniti jedan od velikih

grijeha, i već je uzeo uzroke koje vode ka njemu, čineći pri tome djela koja učenjaci smatraju nevjerstvom, a to je oponašanje nevjernika u njihovim vjerskim karakteristikama.

STAV MUSLIMANA SPRAM DANA ZALJUBLJENIH

Iz onog što smo naveli o sljedbenicima Dana zaljubljenih, njegovoj istoriji i šta on predstavlja, možemo skraćeno navesti koje su to obaveze muslimana prema ovom prazniku:

Prvo: Njegovo ne obilježavanje, niti učestvovanje s onima koji ga obilježavaju te ne prisustvovanje tim skupovima zbog dokaza zabrane obilježavanja nevjerničkih praznika. Hafiz ez-Zehebi, Allah mu se smilovao, je rekao: „Pa ako bi kršćani imali neki praznik, a i jevreji imali neki praznik, koji je striktno vezan za njih, muslimanima ne bi bilo dozvoljeno da učestvuju u njemu, isto kao što ne sudjeluju u njihovim obredima i kibli.“ (*Tesbihu hasis bi ehlil-hamis, medzeletu muhkeme,* 4/193.)

Drugo: Nepotpomaganje nevjernika u njegovom obilježavanju, bilo davanjem poklona, štampanjem potrebnog materijala za njegovo obilježavanje, ili iznajmljivanjem tog materijala, zato što on predstavlja nevjernički obred. Ako bi ih potpomogli u tome i odobrili ga, time bi doprinijeli isticanju i uzdizanju nevjerstva, a samim tim i njegovo odobravanje.

Muslimana njegova vjera spriječava da odobrava nevjerstvo, da pomaže u njegovom isticanju i uzdizanju, zato je Šejhul-islam Ibn Tejmijje rekao: „Muslimanima nije dozvoljeno da nevjernike oponašaju u bilo čemu što je karakteristično za njihove praznike, bilo da se radi o hrani, odjeći, kupanju, loženju vatre (vatromet), niti ostavljanju nečega od svakodnevnih navika vezanih za čovjekov život, njegov ibadet i sl. Nije dozvoljeno praviti

jelo, niti davanje poklona, niti prodavanje nečega što bi se koristilo tom prilikom i povodom tog obreda, niti dopuštanje djeci da se igraju tom prilikom ili oblače ukrašenu odjeću. Uglavnom: nije im dozvoljeno da na bilo koji način obilježje nevjerničke praznike s nečim od njihovih obilježja. Naprotiv njihov praznik će za muslimane biti običan dan.” (*Medžmul-fetava*, 25/329.)
Ibn Turkmani je rekao: „Musliman će biti griješan ako sjedi s njima ili ih potpomaže u klanju, spremanju jela, ili iznajmljivanju jahalice prilikom njihovih praznika i obred.“ (*El-Lume' fil-havadis vel-bide'*, 2/519-520.)

Treće: Ne potpomaganje onih muslimana koji ga obilježavaju, naprotiv, obaveza je njihovo kritikovanje, zato što je slavljenje nevjerničkih praznika od strane muslimana ružna stvar koju treba ukoriti. Šejhul-islam, Allah mu se smilovao, je rekao: „Kao što ih ne oponašamo u njihovim praznicima, isto tako ne smijemo potpomoći muslimana koji ga obilježava. Naprotiv, naređivati ćemo takvom da se kloni toga. Pa musliman koji bi napravio feštu baš u tim danima (kada je nevjernički praznik), a inače mu nije običaj da je pravi u ostalim vremenima mimo dana tog praznika,[2] nije nam dužnost odazvati se, a onaj musliman koji bi nešto poklonio u tim danima, a inače mu nije običaj to poklanjati u drugim danima mimo tih, njegov poklon se neće prihvatiti, posebno ako bi se radilo o poklonu kojim se potpomaže u njihovom oponašanju kao što smo to naveli. Muslimanu nije dozvoljeno da proda muslimanima nešto čime bi oponašali njihove praznike, bilo da se radi

[2] Tj. ako bi musliman pozvao ljude na neku svoju svečanost u tim danima, a koju inače ne pravi u drugim danima, ne treba mu se odazvati makar i tvrdio da to nije uradio povodom nevjerničkog praznika, što ne važi u slučaju da on ima običaj praviti tu svečanost svake sedmice, ili svakog mjeseca u određenom danu, pa se slučajno jedan od tih dana poklopi sa danima nevjerničkog praznika, ne namjerno. (op. rev.)

o hrani, odjeći ili nečemu drugom, zato što bi to bilo potpomaganje u lošim djelima." (*Iktida'us-siratil-mustekim,* 2/519-520.)

Shodno onome što je naveo Šejhul-islam, nije dozvoljeno muslimanu trgovcu da prodaje poklone koji se dijele povodom Dana zaljubljenih, bilo da se radi o odjeći, ružama ili nečemu drugom, zato što bi njihovo prodavanje bilo potpomaganje u lošim djelima kojima Uzvišeni Allah nije zadovoljan, niti Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.

Također, nije dozvoljeno onome kome bi bio dat neki poklon povodom ovog praznika da ga prihvati, jer bi tim potvrdio njegovo prihvatanje.

Četvrto: Zabrana međusobnog čestitanja Dana zaljubljenih, jer to nije muslimanski praznik, a ako bi ga neko čestitao muslimanu neće mu uzvratiti na to čestitanje. Ibnul-Kajjim je rekao: „Što se tiče čestitanja obilježja nevjerstva specifičnih za njih, zabranjeno je, i oko toga su složni svi učenjaci. Na primjer, da čestita njihove praznike ili post, kao da kaže: „Sretan praznik.", „Čestitam vam ovaj praznik.", i sl. Ovakvo djelom, ako čovjek ne upadne u kufr, sigurno je upao u haram. To bi bilo kao da čestita nekome što čini sedždu krstu. Štaviše, ovo bi bilo kod Allaha gore, krupnije i prezrenije od toga da nekome čestitamo pijenje alkohola, ubijanje nedužnog, činjenja bluda i sl. Mnogo onih koji ne posjeduju dovoljno vjere zapadaju u ovakve stvari, a ni sami nisu svjesni pokuđenosti te stvari, jer onaj koji čestita nekome na grijehu ili kufru (nevjerstvu) izlaže sebe Allahovom preziru i srdžbi." (*Ahkamu ehliz-zimme*, 1/441-442.)

Peto: Pojašnjavanje stvarnosti ovog praznika i njemu sličnih nevjerničkih praznika onim muslimanima koji su

njima zavedeni, i ukazivanje na obaveznost razlikovanja muslimana od drugih, te njihovo čuvanje vjerovanja od svega što mu šteti. Zatim, napominjanje na opasnost oponašanja nevjernika u njihovim vjerskim obredima, kao što su praznici, običaji i njihovo ponašanje, želeći time uputiti savjet Ummetu, i odazivajući se naredbi o naređivanju dobra i zabranjivanju zla, čijim se uspostavljanjem čuvaju dobra robova i gradova, povećava opskrba i odagnava kazna, kao što kaže Uzvišeni: ***Gospodar tvoj nije nikada nepravedno uništavao sela i gradove ako su stanovnici njihovi bili dobri.*** (Sura Hud, 117.)

FETVE ISLAMSKIH UČENJAKA PO PITANJU DANA ZALJUBLJENIH - VALENTINOVA

Pitanje:

Uvaženom šejhu, Muhammed b. Salih el-Usejminu – Allah ga sačuvao svakog zla.

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu, a zatim:

U posljednje vrijeme se proširilo učestvovanje u proslavi praznika *Dan zaljubljenih* ili *Valentinova*, posebno među studenticama.

Ovaj praznik je nevjernički praznik, te odjeća koja se u njemu oblači biva u potpunosti crvena, kao što se međusobno u vidu poklona razmjenjuju crvene ruže.

Molimo šejha da pojasni propis učestvovanja u ovom prazniku, uz nekoliko savjeta muslimanima vezano za ovake stvari. Neka vas Allah čuva.

Odgovor:

Bismillahi-r-rahmani-r-rahim.

Ve alejkumu selam ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Učestvovanje u ovom prazniku nije dozvoljeno zbog nekoliko stvari:

Prvo: to je novotarski praznik, koji nema nikakve osnove u šerijatu.

Drugo: poziva u (griješnu) ljubav (išk) i (neosnovanu) naklonost prema drugom polu

Treće: praznik kao što je Valentinovo zaokupira srce nebitnim stvarima koje nisu ni blizu onom na čemu su bili naši dobri prethodnici, radijallahu 'anhum.

I zato u ovom danu nije dozvoljeno da se ispolji bilo što od oznaka ovog praznika, svejedno bilo to u jelu, piću, odjeći ili poklonima, itd.

Na muslimanu je da bude ponosan svojom vjerom, te da ne bude od onih koji samo slijede ostale. Allaha molim da sačuva muslimane od svih fitni i iskušenja, te da nas sačuva i uputi Svojom uputom. (Muhammed b. Salih el-Usejmin, dana 05/11/1420. h.g).

Neka je svaka hvala Allahu, subhanehu ve te'ala, s čijom blagodati završavaju se sva dobra djela! Neka je salavat i selam na Njegovog roba i poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na njegovu porodicu, supruge, potomke, sve ashabe i sve koji ih slijede u dobru do Sudnjega dana. Molim Te, Uzvišeni Allahu, da ovaj trud učiniš iskrenim radi Tvoga Plemenitog lica i da njime okoristiš Svoje robove. Slavljen neka si Ti, Gospodaru moj, i hvaljen. Nema istinskog boga osim Tebe. Od Tebe oprosta tražim i Tebi se kajem.

Safet Suljić

Islamski Univerzitet Rijad

25.04.1436-14.02.2015

SADRŽAJ:

Happy Valentine's

